

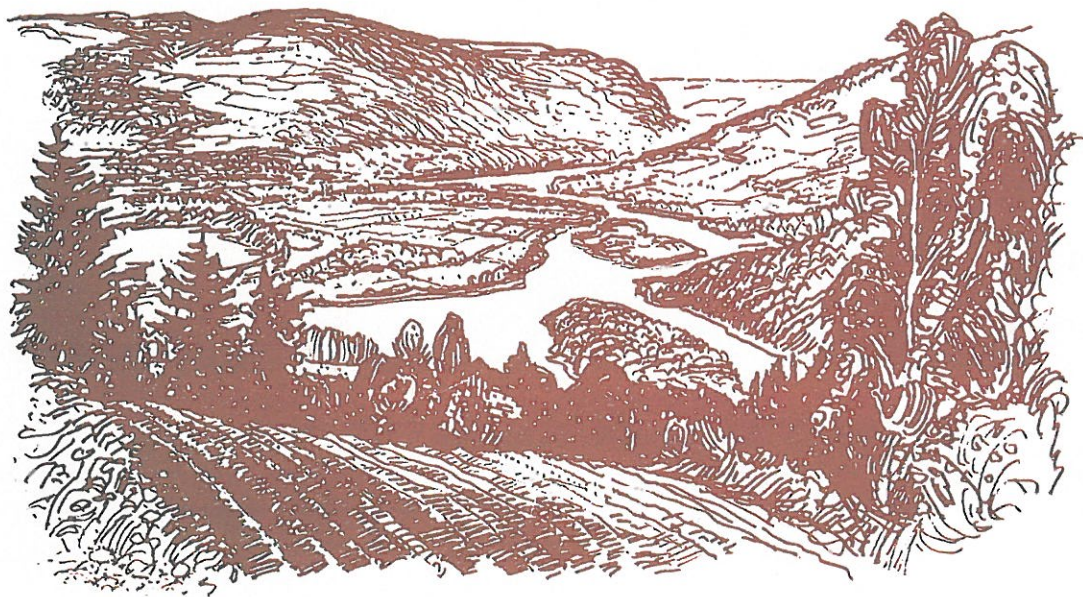
Jongen Hæstinn
Vinnur

Sang

til

FÅBERG

TEKST :
OLE LUNDGAARD
MUSIKK :
TRYGVE BRÆIN

Du Fåberg, du Fåberg. — Vi har deg så kjær,
i hjertet av Norge — imot oss du lær.

Maestoso

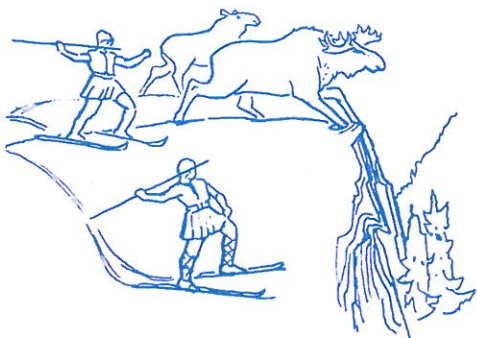
vers.

Du Fåberg, du Fåberg, Vi
 har deg så kjær, i hjertet av Norge i mot oss du lær, *p* med
 garder. og heimer de beste på jord, og fisken den fi- ne i
Legato
 elv- er og fjord. Her lunt du deg brei-er med por- ten som vakt, og
mf
mf "Bringen" du ei - er som Bjørnson har sagt. *8va*
ff *sist vers*

2.

Du Dalenes bringe, du Jorekstad høgd,
 her elver seg svinge, du smiler fornøgd.
 Her Jorek han bygde, ja rydda og ba,
 for frøa de dyre i jorda han la,
 og berget det føge som namnet oss ga,
 står ennå og lyse. — ja takk skal du ha.

3.

Ja, lengst nord i bygda med Hølsaug og foss,
der Lågen han leiker seg hitned til oss.
Ved Drotten det suser av oldtid så stilt,
her mannen den fyste han fanga sitt vilt.
I berget det bratte, ja, elger og rein
og fisker så store i sleo og tein.

4.

Ei maning til lykke i berget her står,
for framtid vi ønskjer at Fåberg den får.
Og Lågen han drømmer om jenta så skjønn,
og Gausa, den blanke, om gutten så grønn.
Ved Knuvlen og Oyra de haster på litt,
her messe de lydte ved sild-tid så tidt.

5.

Ja, silda ho strømmer når hausten han kjem,
en rikdom for bygda, for husmor og hjem.
en opp-kveik i sinnet og arbeid blir leik,
for fising og trivsel gjer vondskapen veik.
I høgdom står skogen, legg virke ditt inn,
til beste for alle, for kropp og for sinn.

6.

I sør ser vi Mjøsa, ho blinker og drar,
og blomsten av byer, ja, her vi nå har,
og bygda og byen vi hører i hop,
og brør vi lyt vera i smått og i stort.
Ja, helse og styrke til alle vi vil,
ihop med et yrke og trivsel dertil.

7.

I verda den store du mange stad fer,
men innerste inne du fåberging er.
Du hugser nok røysa med gardar og ku,
og bekken med kvenn-kall, å du, — å du.
Ja, Fåberg er bygda, og her vil vi bo,
ja, arbe' og byggje og gjera den god.

8.

Han far ja, du minnes, som leika og les,
men mest nå ho mor som gråten bort bles,
med bønner ved senga, i sang og i sull,
og ute stod skaret med sola i gull.
Så lenge ved vogga der bønner stig fram,
vil onga bli sterke i by og på land.

9.

For framgang for Fåberg! For fridom for folk!
Og er du så enig, ja, vær da en tolk,
for folket ved porten til Dalenes dal,
frå Mjosa den breie til Gausa så smal,
Med skogvidder tause til Skjellbreia fjell,
og flatland og lier med hager og stell.

10.

I Fåberg vi leve, ja, synge vi vil,
i hjertet av Norge, her hører vi til,
Og takk så din lagnad, vær vennlig og sterk,
og lov så med huggnad å byggje ditt verk,
Ja, tonen å finne og toner å gi,
er livet å vinne, et solstreif å bli.

D. Stribolts Eftf.
Lillehammer